

SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 12 DECEMBER 1946 95 AARG.

Hilsen til de Hellige og Venner i Danmark

For næsten to tusinde Aar siden gav Gud sin største Gave til Jorden — sin enbaarne Søn.

Et lille Skrig i en Krybbes Mørke — — Hyrder, der blev bevæget af Englesang — — Vismænd tilkaldt af en Stjerne — — saa stille og roligt kom Gud blandt Menneskene.

Og ved hans Komme begyndte en ny Dag — de fattige i Aanden fandt nyt Haab — de sorgbetyngede fandt Trøst — — de retfærdige Grund til at fryde sig — — og Synderen en Solstraale.

Budskabet om denne Galilæer forbliver Verdens Haab. Hans er det eneste Broderskab, som omfatter de rige og fattige, den bundne og fri, den sorte og hvide, Arbejdsgiveren og Arbejderen.

I Julen, naar vi standser i vore Betragtninger af de materielle Gaver, lad os da i vore Hjerter takke Giveren af alle Ting — — og lad os paany beslutte os til at lade os hverve i Tjenesten for det universale Broderskabs Sag indtil Enden, at Striden mellem Nationerne, Racerne og Klasserne kan ophøre, og Krigen ikke mere komme.

Lad os beslutte os til ved det nye Aars Begyndelse at drikke af den levende Guds Kilde, at vandre paa hans Stier, og tage Del i hans Fred.

Og lad os beslutte os til, at vi ved vor Nærværelse i vort Gudsdyrkelseshus; ved vort Eksempel over for vore Naboer og vore Lærdomme til vor Familie vil hjælpe Mesteren med at bringe Fred og Glæde i andre Hjerter og paa den Maade selv blive stærkere Mænd og Kvinder.

Alma L. Petersen.
Missionspræsident.

Farvel! Gud velsigne eder!

Til de Hellige, mine elskede Brødre og Søstre, Venner og Folket i Almindelighed i den europæiske Mission sender jeg mine hjerteligste Hilsener.

Fuld af Beklagelse, men med Hjertet fyldt med Taknemmelighed tager jeg Afsked med Ældsterne, de Hellige og Befolkningen og trækker mig tilbage som Præsident for Den europæiske Mission. Den 4. Februar 1946 — 3 Uger efter min Udnævnelse til denne æresfulde Stilling — landede jeg i England med Flyvemaskine, ledsaget af min Sekretær og trofaste Ledsager, Ældste Fredericke W. Babbel. Min Beklagelse skyldes, at jeg nu maa tage Afsked med gode og kærlige Venner, jeg har faaet i Kirken gennem mit godt ti Maaneders Ophold iblandt eder. Min Taknemmelighed udspringer fra en urokkelig Kundskab om, at den Almægtige har aabnet Vejen og beredt Stien for mig, og at Missionspræsidenter, Ældster, Hellige og Venner har ydet deres Hjælp og Kooperation i de vanskelige Maaneder, der fulgte Verdens største Ødelæggelseskrig, hvis Midtpunkt laa inden for den europæiske Missions Grænser.

Ældste Alma Sonne, Medhjælper for de tolv Apostle — en sand og trofast Herrens Tjener og en Ydmyghedens Mand — er af Det første Præsidentskab blevet udnævnt til at præsidere i Europa. Han er allerede ankommet, og sammen har vi foretaget korte Besøg til ti af de tolv Missioner, som udgør Den europæiske Mission. Jeg beder eder vise ham den samme Loyalitet, Kærlighed og Agtelse, som I altid har vist mig. Alle fremtidige Meddelelser angaaende Missionerne skulde henvendes til Præsident Sonne.

I Følge den Almægtiges Forsyn vil jeg nu vende tilbage til mit Hjem i Bjergenes Dale, hvor min trofaste Hustru, Børn og andre kære venter mig, og det vil være mit Privilegium igen at nyde det dyrebare Samkvem med Brødrene i Kirkens præsiderende Raad.

Som jeg byder eder Farvel passerer de sidste faa Maaneders Oplevelser Revu for mit Blik. De har været baade hjerteskrærende og tilfredsstillende for Sjælen. De har gjort

Indtryk, som vil vare evigt. Det har været en tankevækkende Periode. Med Krigens frygtelige Hærværk paa alle Sider — Resultatet af Menneskets syndige Ulydighed mod Herrens Befalinger — og Menneskets onde Misbrug af Naturens Overflod, kan man ikke andet end udbryde: »O, Gud, hvor længe vil dine Børn fortsætte deres umenneskelige Slagteri af deres Medmennesker? Hvor længe vil Nationernes Ledere fortsætte Krigens frygtelige Ødelæggelser? Hvornaar vil smaa Børns, gamle Mænds og Kvinders og uskyldige Menneskers Lidelser ophøre, saa at de ikke længere skal taale djævelske Ødelæggelser og Hærværk. Hvornaar vil Menneskene og Nationerne lære Fredens Vej og de blodige Stridigheders Unytte?»

Blandt alle Krigens frygtelige Efterslet har Kontakten med de Hellige i alle de krigsramte Lande været en bedrøvelig, men dog inspirerende Oplevelse. Her har vi bevidnet det gengivne Evangeliums Frugter i vore Medlemmers Liv. Vi er ikke blevet skuffet. Her har vi fundet en Tro, Loyaltitet og Hengivenhed, som er uovertruffen i Kirkens Historie. Kun med et Vidnesbyrd om, at Gud lever og har aabenbaret sig fra Himlen og oprettet sin Kirke, kan Mænd og Kvinder bevare Haabet og Troen, naar de staar mellem Murbrokker, hvor der engang fandtes lykkelige Hjem. Kun naar de er i Besiddelse af Tro paa den endelige Fuldbyrdelse af Herrens Hensigter, kan Mennesker, naar de har mistet al deres jordiske Gods, fortsætte Livet uden bitre Følelser. Ingen menneskedannede Organisationer eller Læresætninger kan faa Folket til at se fremad med tillidsfuld Tro, naar de er alene tilbage af en engang lykkelig og velstaaende Familie. Gudskelov for det Vidnesbyrd, som vore Hellige er i Besiddelse af! De har haft det gennem alle Krigens mørke Aar. Dette og den Helligaands Ledsagelse har holdt dem oppe. Intet andet er saa dyrebart. I Besiddelse af denne Tro og dette Vidnesbyrd har de fortsat deres Moder i bomberamte Kirker, Hjem og i fri Luft. Denne Tro har faaet dem til at staa forenede. de har holdt hinanden oppe. De har i virkelig Forstand været deres Broders Vogtere.

Og derfor siger jeg til de Hellige i Europa, Gud velsigne eder. Jeg elsker eder mere, end jeg er i Stand til at kunne

udtrykke. Jeg har været lykkeligst, naar jeg har overværet eders Møder, der er fyldt med Herrens Aand. Naar jeg har rejst blandt eder — jeg har rejst over 50,000 eng. miles i Løbet af de sidste ti Maaneder —, har jeg været taknemlig for at give eder Haanden, at se eder ind i Øjnene og vide, at I i virkelig Forstand er mine Brødre og Søstre i Jesu Kriste Kirkes sande Fold. Jeg vil aldrig glemme eders Kærlighed og mange venlige Handlinger, selv mod min loyale Hustru og tro Kammerat, som I aldrig nogensinde har set. Eders Bevis paa Tro og Kærlighed er mere dyrebar end Rigdomme. Disse Kærlighedsgerninger vil være indgraveret i mit Hjerte for stedse. Med Taknemmelighed anerkender jeg eders Kærlighed imod mig som en Jesu Kristi Tjener. Vor himmelske Fader vil ogsaa erindre eders Gerninger.

Jeg velsigner eder i Herrens Navn og *lover* eder Evighedens rigeste Velsignelser, saafremt I fortsætter at være trofaste. Lad eder ikke slaa ud, kære Søkende. Lad ikke eders Tro vakle. Gud staar endnu ved Roret. Han har ikke glemt eder, ej heller vil han gøre det, hvis I helligholder eders Pagter som Medlemmer af hans Kirke. Derfor, som han har sagt til sine Hellige: Frygt ikke, du lille Flok; gør det gode; lad Jorden og Helvede forene sig imod eder, for hvis I er grundfæstet paa min Klippe, kan de ikke sejre.« Og hvis Skyerne et Øjeblik samler sig, vær da forvissel om, at bagved hver Sky findes et smilende Forsyn.

Vær tro mod hver af Kirkens Standarder og Lærdomme. Understøt loyalt din Missions-, Distrikts- og Grenspræsident og andre Embedsmænd. Ophør med at tale ondt og at finde Fejl. Vær forenede. Hellighold Sabbatsdagen. Betal din Tiende og dit Fasteoffer. Hold daglig Familiebon og personlige Bønner. Giv villigt af din Tid, dine Midler og Talenter til Guds Riges Opbyggelse paa Jorden. Vær god mod din Familie. Vær ren paa Sjæl og Legeme. Bevar Guds Aand i dit Hjem og dit Hjerte. Vær vis og klog, naar du med Energi og Beslutsomhed gaar frem for at opfylde det fulde Maal af din Skabelse paa Jorden. Udfør med Oprigtighed og Glæde det Arbejde, der ligger foran eder i den Forvisning, at alt er vel, om vi lever retfærdigt. Gør alt dette, og til Slut vil I blive ophøjet og triumfere over alle eders Fjender. Der, i

denne evige Verden, vil vi mødes i lykkelig Genforening, hvor Krig og Synd ikke længere findes: i et lykkeligt Fællesskab, som vi kun har smagt her. Hvis vi er værdige, vil det blive saaledes, og jeg beder oprigtigt, om dette maa blive Tilfældet for os alle.

Og nu, førend jeg forlader dette Fastland for at vende hjem, ønsker jeg at henvende nogle faa advarende Ord til Nationerne, Regenterne og Folkene i de Lande, som jeg har gennemrejst. Eftersom jeg er blevet kaldet og sendt af Gud, gør jeg dette i Ydmyghedens Aand med en Anerkendelse af, at vi er vor himmelske Faders Børn, og at han ønsker at velsigne os. Men han kan ikke se paa Synd med den ringeste Eftergivenhed. Store Ulykker truer Nationerne. Der findes kun een Vej, hvorved man kan undslippe: det er den Vej, som denne Jords Gud har forordnet.

Jeg erklærer højtideligt til Regenterne og Folkene i disse europæiske Nationer, at Himlens Gud har oprettet sit »Sidste Dages Rige« paa Jorden som Opfyldelse af Profetierne udtalte af hans gamle Profeter og Apostle. Hellige Engle har igen haft Samkvem med Mennesker paa Jorden. Gud har igen aabenbaret sig fra Himlen og gengivet sit hellige Præstedømme til Jorden med Kraft til at administrere i alle de hellige Ordinancer, der er nødvendige for hans Børns Op-højelse. Hans Kirke er blevet genoprettet blandt Menneskene med alle de aandelige Gaver, der blev nydt i tidligere Ud-delinger. Alt dette er blevet gjort som en Forberedelse for Kristi andet Komme. Herrens store og forfærdelige Dag er nær for Haanden. For at forberede denne store Begivenhed og som et Middel til at undgaa de trængende Straffedomme, er inspirerede Sendebud gaaet ud til Jordens Nationer bærende dette Vidnesbyrd og bringende denne Advarsel.

Jordens Nationer fortsætter paa deres syndige og uretfærdige Veje. Den Kundskab, som Menneskene er blevet velsignet med, er blevet anvendt til at odelægge Menneskeheden i Stedet for til at velsigne Menneskenes Børn, som det var Herrens Hensigt. To store Verdenskrige i de sidste 25 Aar med frugtesløse Anstrengelser for at oprette varig Fred, er højtidigt Vidne om, at Freden er blevet borttaget fra Jorden paa Grund af Folkets Ondskab. Nationerne kan ikke ved-

blive i Synd. De vil blive tilintejort; men Guds Rige vil bestaa for stedse.

Derfor beder jeg som en ydmyg HerrensTjener Nationernes Ledere om at ydmyge sig for Gud, at søge hans Inspiration og Vejledning. Jeg beder Regenterne saavel som Folket omvende sig fra deres Synder, vende sig til Herren, søge hans Tilgivelse og i Ydmyghed forene sig med hans Rige. Der er ingen anden Vej. Hvis I vil gøre dette, vil eders Synder blive udsløttet, der vil komme vedvarende og vedblivende Fred, og I vil blive en Del af Guds Rige i Forberedelsen af Kristi andet Komme, som er nær for Haanden. Men hvis I nægter at omvende eder alle at akceptere hans inspirerede Tjeneres Vidnesbyrd og forene eder med Guds Rige, saa vil de frygtelige Straffedomme og Ulykker, som er forjættet de onde, komme over eder.

Herren har i sin Barmhjertighed beredt en Vej til Undslippelse. En Advarselsrøst lyder til hele Folket gennem hans Tjeneres Mund. Hvis der ikke bliver givet Agt paa denne Røst, vil Ødelæggelsens Engle gaa frem igen og den almægtige Guds tugtende Haand vil føles over Nationerne som forordnet. Krige, Hærgning og utalt Lidelse vil blive eders Lod, undtagen I vender eder til Herren i ydmyg Omvendelse. En Ødelæggelse, der vil være endnu frygteligere og vidtrækkende end den lige afsluttede Krig vil visselig komme, medmindre Regenterne og Folket omvender sig og ophører med deres onde og ugudelige Handlinger. Gud lader sig ikke spotte. Han vil ikke tillade Umoralskhedens Synder, Tyveri, Bedrageri, Brud af Sabbaten og Ringeagt for alle hans hellige Befalinger, som han giver gennem sine Tjenere. Europa og Verdens Nationer kan ikke fortsætte i Synd. Vejen til Undslippelse er tydelig. Guds uforanderlige Love bestaar for stedse. Naar Mennesker og Nationer nægter at adlyde dem, maa Straffen uvægerligt følge. De vil blive ødelagt. Synd kan ikke bestaa.

Øg nu, selv om det er blevet mig tilladt mundtligt at bære mit Vidnesbyrd i tretten af de europæiske Nationer for Tusinder af Mennesker, ønsker jeg at bære det endnu en Gang gennem de forskellige Nationers Tidsskrifter. Jeg ved, at Gud lever, at han er et personligt Væsen, vore Aanders Fa-

der, og at han elsker sine Børn og hører og besvarer deres retfærdige Bønner. Jeg ved, at det er hans Vilje, at hans Børn skal være lykkelige. Det er hans Ønske at velsigne os alle. Jeg ved, at Jesus Kristus er Guds Søn, vor ældste Broder, Verdens Skaber og Forløser. Jeg ved, at Gud igen har oprettet sit Rige paa Jorden som Opfyldelse af Profeti, og at det aldrig vil blive besejret; men at det til sidst vil erholde universal Herredømme paa Jorden, og at Jesus Kristus skal regere som dets Konge for stedse.

Jeg ved, at Gud i sin Godhed igen har aabenbaret sig fra Himlene, og Joseph Smith blev kaldet af Gud til at genoprette dette Rige. Jeg bærer Vidnesbyrd om, at han fuldendte denne Gerning, at han lagde Grundvolden, og at han overdrog Kirken Nøglerne og Kraften til at fortsætte det store Sidste Dages Værk, som han paabegyndte under den almægtige Guds Vejledning.

Jeg ved, at Joseph Smith, selv om han led Døden som Martyr for Sandhedens Sag, endnu lever, og at han som Hovedet for denne Husholdning — den største af alle Husholdninger — vil fortsætte at staa saaledes gennem de kommende Evigheder. Han er en Guds Profet, en Seer og Aabenbarer ligesom hans Efterfølgere. Jeg ved, at Herrens Inspiration leder Kirken i Dag, fordi jeg har følt dens Magt. Jeg ved, at Det første Præsidentskab og Kirkens andre Generalautoriteters Hensigt og Formaal er at forherlige Gud og sikre hans Børn Ophøjelse. Og til Slut, jeg ved, at ingen, som ikke modtager dette Værk, kan blive frelst i Guds celestiale Rige og undgaa Fordømmelse.

Jeg bærer dette Vidnesbyrd i Ydmyghed, idet jeg til Fulde ved, at jeg engang vil møde min Skaber og staa sammen med alle Mennesker foran Guds Dommersæde. Mere end noget andet i Verden er jeg taknemlig for dette Vidnesbyrd om Guddommeligheden af dette store Sidste Dages Værk og formaner alle Mennesker overalt til at give Agt derpaa.

Og nu et kærligt Farvel og Gud velsigne eder!

Eders trofaste og hengivne Broder

Ezra Taft Benson.

ne Optegnelse, og i Herrens belejlige Tid vilde disse Sten blive Redskabet, hvorigennem Optegnelsen vilde blive oversat.

Nephi sagde, idet han talte om denne Optegnelse:

»Og se, Bogen skal være forseglet, og i Bogen skal være en Aabenbaring fra Gud fra Verdens Begyndelse til dens Ende.

Derfor, paa Grund af de Ting, som er forseglet, skal de Ting, som er forseglet, ikke blive overleveret paa Folkets Ondskabs og Vederstyggeligheds Dag.«

Derfor skal Bogen blive tilbageholdt fra dem.

Imidlertid er den Forjættelse givet, at den Dag vil komme, da denne Bogs Indhold vil blive aabenbaret fra Hustoppene, »og de skal blive læst ved Kristi Magt, og alle Ting skal blive aabenbaret for Menneskenes Børn, som nogensinde har været blandt Menneskenes Børn, og som nogensinde vil komme indtil Jordens Ende«.

De onde vilde spotte.

Verden i dens Ondskab vilde kun spotte disse Ting og sige, at de ikke er sande, hvis de blev aabenbaret, for Jordens vise Mænd vilde sige, at saadanne Ting er Daarskab og imod deres verdslige Teorier. Ja, endog Medlemmer af Kirken vil, medmindre deres Hjerter er rene og fri for Ondskab ikke være i Stand til at modtage dem. Af denne Grund kan de ikke erholdes, førend den Dag kommer, hvor vi er villige til at adlyde Sandheden i fuld Tillid til Herrens Aabenbaringer. Efter at Herren viste sig for Nephiternes, blev disse Ting aabenbaret, og de var i Besiddelse af dem i de Dage, hvor de var et af Hjerte og Sind og »i deres Hjerter nærrede Kærlighed til Gud, »men efter at de begyndte at overtræde Herrens Love, fik Profeterne Befaling om at forsegle dem igen, og Heren sagde:

»De skal ikke komme frem til Hedningerne førend den Dag, hvor de omvender sig fra deres Ugudelighed og bliver rene for Herren.

Og paa den Dag, da de vil have Tro paa mig, siger Herren, ja, ligesom Jareds Broder havde, saa at de vil blive helliget i mig, da vil jeg aabenbare for dem de Ting, som Jareds Broder saa, ja, udfolde alle mine Aabenbaringer for dem, siger Jesus Kristus, Guds Søn, Himlenes og Jordens Fader.«

Aabenbaret til Ether.

Nogle af de Ting, som blev set, og som har Forbindelse med vor Tid, er allerede blevet nævnt i Aabenbaringerne, der blev givet Enok. En anden gammel Profet, Ether, der ogsaa var Jaredit, saa Himlene aabnede, og Herren kundgjorde ham mange Ting, som Jareds Broder saa, men ikke dem alle. Ether saa vor Tid. Han saa Krigene, Blodsudgydelser, Trængsler, der fulgte Jesu Kristi Komme, og Herren aabenbarede Israels Folk for ham og Opførelsen af Byen Jerusalem, ja, endog Navnet paa Byen blev kundgjort ham. Jesu Kristi Forløsning blev vist ham, og han saa vor Herres Komme i Kraft og Herlighed for at oprette sit Rige paa Jorden efter de store Trængsler og Lidelser var udgydt over de onde. Han saa Staden Zion eller »Det nye Jerusalem«, og erklærede, at den vilde blive opført paa det vestlige Fastland (Amerika). Han saa den ny Himmel og den ny Jord fremkomme, hvormed der menes Genoprettelsen af Jordens oprindelige Renhed ved Jesu Kristi Komme, hvad der vil være en Del af alle Tings store Gengivelse. Han saa den tusindaarige Fredsregering og Jordens endelige Skæbne, naar den skal blive celestial og komme til at skinne ligesom Solen, og Moroni, som nedskrev denne Beretning, siger, at han skulde til til at skrive mere, men Herren forbød ham det, og derfor maa Kirkens Medlemmer saavel som Resten af Verden, som vil blive sparet, naar Renselsen kommer, vente indtil den Dag for at faa Optegnelserne i deres Fylde. Vi vil i Sandhed blive meget forbavset, hvis vi findes værdige til at modtage dem, for vi vil finde, at disse Ting i mange Henseender er meget forskellige fra Verdens Filosofier og Teorier.

Slutning.

Maaske tror De, at det, jeg har sagt, kun har meget lidt at gøre med Tidernes Tegn angaaende os i Dag. Imidlertid synes jeg, at det er udmærket at bringe det Faktum for os som vort Udgangspunkt, at Herren kendte Enden fra Begyndelsen, at han har aabenbaret sine Hemmeligheder for sine Tjenere Profeterne, og medens meget af det, som er blevet aabenbaret i Begyndelsen, endnu er forsegleet og ikke kan komme frem i disse Ondskabens Dage, har Herren ikke

desto mindre kundgjort sine Hensigter fra Tid til anden, og har erklæret mange Ting, som er blevet forkyndt som en Advarsel til os og for at hjælpe os, saa at vi kan være forberedte til at udholde disse Trængsels Dage og være værdige til at staa for ham paa den sidste Dag, naar han kommer.

I de følgende Taler vil vi prøve i Profetierne at finde Forudsigelserne angaaende Genoprettelsen af alle Ting til deres oprindelige Forhold og Straffedomme, som skal finde Sted førend Herrens Komme.

Maa Herren velsigne eder, beder jeg i Jesu Kristi Navn, Amen.

L e k t i e 2.

Genoprettelse af alle Ting

(Bemærkninger givet af Ældste Joseph Fielding Smith den 21. Oktober i Barratt Hall.)

For en Uge siden forsøgte vi at vise, at Herren kendte Enden fra Begyndelsen, og at han fra Begyndelsen havde aabenbaret sine Profeter denne Jords Historie, og jeg læser af Skrifterne for at vise, at saadan Optegnelse var blevet ført og skjult, og at Herren ikke vilde lade den faa den, førend vi er kommet i Besiddelse af en saa stor Tro, at vi vil være villige til at modtage de Ting, som han har nedskrevet. Førend vi har faaet de Ting ud af vore Hjerter, som forhærdet dem og gør os skeptiske og forhindrer os i at tro de Sandheder, som Herren har aabenbaret, behøver vi ikke at se hen til at modtage disse store, skjulte Aabenbaringer.

I Aften tror jeg, at det, som jeg vil sige, vil staa i Forbindelse med Tidernes Tegn. Det er min Hensigt at behandle Emnet: »Genoprettelsen af alle Ting.»

Vi hører meget ofte vore Prædikanter sige — og vi læser det i Aabenbaringerne — at dette er en Genoprettelsens Dag. Lad os nu finde ud af, hvad det betyder. Hvad er blevet taget bort? Hvad er det, der eksisterede i Begyndelsen, og som er blevet forandret?

Da Frelseren opholdt sig paa Forklarelsens Bjerg, blev

der aabenbaret Peter, Jakob og Johannes visse Ting, som fik dem til at tænke. Paa Forklarelsens Bjerg modtog de et Syn om Tingene, som de skulde blive, naar Jorden igen bliver bragt tilbage i dens oprindelige Tilstand. Herren har aabenbaret følgende:

»Den, som vedbliver i Troen og gør min Vilje, skal sejre og faa en Arv aa Jorden, naar Forklarelsens Dag kommer; da Jorden skal blive forklaret efter det Mønster, som blev vist mine Apostle paa Bjerget; hvorm I endnu ikke har erholdt den fulde Beretning«.

Jorden fornyet.

Denne Forklarelse er den samme, som der tales om i vor tiende Trosartikel og henviser til Jordens Fornyelse til dens tidligere Tilstand i Begyndelsen, da Adam var i Edens Have og ikke den endelige Forandring, som skal finde Sted, naar Jorden skal blive celestial.

Disse Disciple begyndte at udspørge Herren om Genoprettelsen og ønskede at vide, naar den skulde finde Sted, for de var lidt forvirrede. Han sagde til dem, at Elias (Johannes) først maatte komme og genoprette alle Ting, og derpaa sagde han, at Elias allerede var kommet, og Folket vilde ikke modtage ham; men da Johannes kom i Tidernes Midtes Husholdning, kom han ikke for at genoprette alle Ting. Han kom som en Elias for at berede Vejen for Herren, men Frelseren lærte sine Disciple, at der maatte kommen en Genoprettelse af alle Ting, og at Profeterne maatte sendes for at meddele Genoprettelsens Nøgler i de sidste Dage.

Nu vil vi henvise til nogle af disse Profetier og Udsagn med Hensyn til Genoprettelsen lidt senere; men lad os først se, hvad vi kan finde ud af, hvilke Forandringer, der har fundet Sted, og hvad der skal genoprettes.

Alle Ting var gode.

Vi læser i Bibelen, at da Herren havde fuldendt Skabelsen af denne Jord, erklærede han det altsammen for at være godt.

»Og jeg, Gud, saa alt, som jeg havde skabt, og se, alt, hvad jeg havde skabt, var saare godt; og det blev Aften og Morgen den sjette Dag.«

Hvad Julen betyder

Hvad betyder Julen for Dem? Hvad betyder Kristi Fødselsdag for Dem? Er den en Fridag, hvor De slipper for at arbejde, en Dag, hvor vi giver og modtager Gaver, en Festdag og en Dag, hvor man foretager Besøg hos hinanden? Er den med Undtagelse af Juleklokkerne lig Aarets andre Helligdage?

Vi kan sige, at det er Børnenes Jul, da Julenissen kommer med Legetøj og Godter, og de leger og danser i ubehersket Glæde. Ja, det er Børnenes Jul, det er alles Jul, og den skulde være en Glædens Tid for alle.

Verden behøver Kristus og det himmelske Budskab, han bringer. Den trænger i Dag mere end nogensinde til Kristus og hans Evangelium; thi en virkelig Julehøjtid, om den erkendtes af alle, vilde løse Problemerne for den ulykkelige af Krigen hærgede Menneskehed og forandre Jorden til en Plads for Fred, Velvilje og Glæde.

I Julen skulde man i særlig høj Grad tænke paa Kristus. Da skulde man faa sin Tro paa ham styrket og drage sig nærmere til vor himmelske Fader gennem det lille Barn, som fødtes i Bethlehem. Blandt andre Ting, vi skulde ihukomme under Julen er, at Kristus er guddommelig; han er ikke kun en stor Lærer som f. Eks. Confutsius; han er den Almægtiges Søn og ikke Josefs Søn; han er Himmels og Jordens Skaber og ikke kun en jordisk Kunstner, som var dygtig i Anvendelsen af en Snedkers Værktøj.

Der findes mange — selv blandt de kristne — som betvivler Kristi Guddommelighed. De kan ikke forstaa, at Gud var Jesu virkelige Fader. De kan ikke fatte, at han er Guds enbaarne Søn i Kødet. Men hele hans Livsgerning viser, at han var den Højstes Søn. Ved hans Daab hørtes Guds Røst: »Denne er min elskelige Søn.« Kristus sagde selv, at han var Guds Søn? Vover vi at kalde ham en Bedrager?

Han var virkelig Gud: Skaberen, som levede blandt Menneskene. Hans Navn Immanuel — Gud med os — bekræfter dette. Han levede for os, for at vi kunde leve; han døde for os, for at vi engang kunde overvinde Syndens og Dødens Lænker. Han viste os Vejen, som leder frem til selve Fade-

rens Nærhed, Faderen, som Jesus bad til paa Korset: »Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør.«

Vi vil ihukomme dette i Julehøjtiden?

Profetierne omtaler ham som Fredens Fyrste. Er vi, naar vi fejrer hans Fødselsdag, nu da Freden er borte fra Jorden, villige til at aabne vore Hjerter for ham, saa at hans fredelige Sindelag ogsaa kan blive vort?

Hvad er det, der bringer god Forstaaelse, blandt Menneskene? Er det Vrede, Selviskhed og Gerrighed? Eller er det Læren om Fred, som gør, at vi er venlige og gode mod andre og gør mod andre, som vi ønsker, at de skal gøre imod os?

Ja, Jesus er Fredens Fyrste; men han vil ikke give Verden Fred paa nogen magisk Maade. Som han altid har gjort; giver han den blot ved Lydighed mod den Lov, i Følge hvilken den er betinget, ligesom Forholdet er med Hensyn til alle andre Velsignelser. Had fremkalder Had, Kærlighed skaber Kærlighed, Venlighed indbyder til mere Venlighed og Godhed og Kærlighed skaber Fred.

Naar Menneskeheden lærer denne enkle Lektie, vil Freden komme som et naturligt Resultat. Lysten til at plyndre og røve vil forsvinde. Menneskene vil da betragte hinanden som Brødre; alle er skabt i Guds Billede.

De vil da forstaa, at for at kunne elske Gud, maa de først elske deres Næste som sig selv; thi hvem kan elske Gud, som vi ikke har set, om vi hader vor Broder, som vi ser? Læren om Fredens Fyrste vil lede til en saadan Forstaaelse over for vore Medmennesker, og naar Menneskene har naaet et saadant Stadium, vil de ogsaa lære paa dette Vis at elske hm, som er Midtpunktet for vor Julefest.

Fra Deseret News: Church Section.

»Thi saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den Enbaarne, at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. Thi Gud har ikke sendt sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men at Verden skal blive salig ved ham. Hvo, som tror paa ham, dømmes ikke, men hvo, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.« — Johs. 3, 16—18.

Kredslærernes Budskab, December 1946.

Vor fulde Pligt

Af Præsident *George Albert Smith*.

Blandt nogle, som holder Præstedømmet og nogle af dem, som har Stillinger i Kirken, findes der en Tendens til at forsomme Nadvermoderne og andre vigtige Pligter og til at begrænse deres Arbejde til en speciel Kaldelse. De kan være Ledere eller Lærere i Søndagsskolen, og naar de udfører deres Søndagsskolearbejde, anser de det for at være nok. Eller de kan være kaldet til at arbejde i Ungdomsforeningerne, Primary, Genealogisk Forening eller have en anden Stilling; hvis de tager Vare paa deres Forpligtelser i saa Henseende, mener de, at de gør deres Pligt.

Saa meget, som vi elsker og velsigner alle disse for den store Tjeneste de yder, er vi forpligtet til at minde om, at det forlanges af os, at vi efterlever hvert Ord, som udgaar af vor himmelske Faders Mund. Med andre Ord, specielle Kaldelser løser os ikke fra vore andre Forpligtelser, og de forskellige Organisationers Moder erstatter ikke Kirkens Nadver- og Fastemoder.

Og saa findes der dem, som nyder Medlemsskab i Kirken, men som synes at føle sig fritaget for at yde nogen som helst Tjeneste. Men før eller senere vil de komme til at føle sig utilfredse og tvivlende, som vi gør, naar vi undlader at gøre det, som vi trods alt ved, er vor fulde Pligt. En Mand, som lever i Overensstemmelse med Jesu Kristi Evangelium, tvivler aldrig paa dets Sejr, men den Mand, som forsømmer sine Pligter, som undlader at holde sine Pagter, mister Herrens Aand, og saa begynder han at grunde over, hvordan det vil gaa med Zion.

Mine Medarbejdere, naar som helst I føler, at der er noget i Vejen med Kirken, saa gaa ind i eders Lønkammer og knæl ned for Herren, ransag eders Hjerte, og I vil hver Gang finde ud af, at det er noget i eders eget Liv, som foraarsager Tvivlen; Fristeren arbejder med eder og faar eder til at føle, at Zion maaske ikke vil sejre.

Naar som helst I udfører eders fulde Pligt, vil I vide, saa sikkert som I lever, at det er vor Faders Værk, og at han vil fore det frem til Sejr. Og findes der dem blandt os, som er ligegyldige og ansvarløse, er det vor Pligt med Venlighed og Kærlighed at henlede deres Opmærksomhed paa Skrifterne og stille dem Ansigt til Ansigt med vor himmelske Faders Bud:

»Og videre siger jeg eder, hvis I iagttager at gøre alt det, jeg befaler eder, vil jeg, Herren, vende al Vrede og Fortor-nelse fra eder, og Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand over eder.« — — P. B. 98: 22.

Joseph Smith

f. 23. December 1805 — død 27. Juni 1844.

Lad os vie Joseph Smith en lille Del af vor Opmærksomhed, — hans Uddannelse, hans Paastande, hans Lærdomme, og det, han udførte. Lad os betragte ham, som vi vilde betragte enhver anden historisk Karakter — Lincoln, Gladstone, Shakespeare, Apostelen Paulus — og anvende samme Maalestok paa ham, som vi anvender, naar vi studerer dem for at afgøre deres Størhed og Betydning.

Hvad Udbytte af Skoler, Biblioteker, Musæer og kulturelle Omgivelser angaar er alle enige om, at Joseph Smith var fuldstændig uforberedt til sin senere Gerning. Men hvad paastod han trods han kom fra et fattigt Hjem og manglede verdslig Kundskab og Lærdom? At han modtog Besøg af Himlens højeste: Faderen og Sønnen, de gamle Profeter — Moses, Elias, Esajas — de gamle Apostle — Peter, Jakob og Johannes og Forløberen, Johannes Døberen. Gentagne Gange modtog han Besøg af Englen Moroni, en tidligere amerikansk Profet. Desuden paastod han at have modtaget flere hundrede Aabenbaringer direkte fra Gud i Lobet af sit forholdsvis korte Liv. Ingen anden Mand, med Undtagelse af Jesus af Nazaret, har paastaet at have haft saa mange vidunderlige mirakulose Tilkendegivelser fra Himlen, som Joseph Smith gjorde.

Havde han noget virkeligt Grundlag for sine Paastande? Et Træ bliver bedomt efter dets Frugter. Lad os benytte vor Maalestok som en oprigtig, ærlig og kompetent Undersøger. Naturligvis udgransker vi hans Lærdomme. Hvad finder vi? Mange nye Paastande. Han gav os et meget fornuftigt og klart Syn paa Personlighed og Karakter hos Guddommen — Faderen, Sønnen og den Helligaand, tre adskilte Personligheder. Han lærte, at Guddommens Medlemmer kun kan være paa eet Sted ad Gangen. Dog er Gud allestedsnærværende, med sin Indflydelse og Kraft. Faderen og Sønnen er forherligede Væsener. Denne Beskrivelse af Guddommen gengav Verden en Kundskab, som var gaaet tabt paa Grund af falske Lærdomme. Hvor trøstende er det ikke at vide, at Gud er et bestemt, virkeligt Væsen med fuldkomne Egenskaber som vi som hans aandelige Born kun besidder til Ufuldkommenhed, og at foran os ligger Anledninger til uendelig Fremgang i et Liv paa den anden Side af Graven.

I denne Forbindelse er det passende at nævne den smukke Lærdom om Frelse for de døde, Læren om en Plan, som indbefatter alle, der er født paa Jorden, undtagen Fortabelsens Sonner, og som gør Jesu Kristi Forløsningsoffer betydningsfuldt for alle Fader Adams Efterkommere uden Hensyn til, i hvilket Land

eller i hvilken Tidsalder de blev født eller døde. Denne vidunderlige Lærdom er karakteristisk for og læres kun af De Sidste Dages Hellige. Den aabenbarer Guds Kærlighed, Barmhertighed og Retfærdighed i et straalende Lys, som blev absolut forkastet af Prædikanter og lærde paa Profetens Tid.

Han gav en tydelig Forklaring paa Apostelen Paulus' og Peters Hentydninger til Daab for de døde og Malakias' Profeti om, at Elias skulde blive sendt for at vende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes Hjerter til Fædrene. Ingen lærde i hele Kristendommens Historie har været i Stand til at give en tilfredsstillende Forklaring paa disse Skriftsteder. Hvordan var Joseph Smith i Stand til at gøre dette? Hvem underviste ham?

Blandt alt, hvad han udførte, var Oversættelsen af Mormons Bog paa meget kort Tid, omtrent 75 Dage. Et andet overordentligt Stykke litterært Arbejde var, at han omskrev hele Bibelen, ledet af den Helligaands Inspiration. Resultatet var, at mange uklare Skriftsteder blev gjort forstaaelige, og mange andre, som ikke engang blev forstaaet i den videnskabelige Verden, fik Betydning. Hvordan var det muligt for ham at gøre dette?

Et andet litterært Arbejde, han udførte, var Pagtens Bog, et Arbejde, som sammen med hans andre religiøse Skrivelser gør ham til, som en stor tysk Professor i Teologi fornylig sagde, den største religiøse Leder siden Kristi Tid. Og endnu mere, han skrev seks store Bind Kirkehistorie. Dette litterære Arbejdes Kvantitet og Kvalitet kunde godt optage et Genis hele Levetid. Joseph Smith udførte altsammen paa 15 Aar, og i Lobet af denne Tid blev han personligt jaget og forfulgt, alligevel præsiderede han over Kirken og ledede sit forfulgte og stadig fordrevne Folk, et Arbejde, som kunde give en hvilken som helst Mand nok at gøre, uden at han skrev et Ord. Enten var hans bemærkelsesværdige Paastande sande, og han var en virkelig Guds Profet, eller han var et Overmenneske, hvis Lige Verden aldrig har set. Hvilket af disse Alternativer er mest fornuftige og anagelige?

Derfor opfordrer vi enhver sandhedssøgende til at foretage et fordomsfrit, granskende og indgaaende Studium af Joseph Smith, og vi er overbevist om, at den netop antydede Slutning vil blive Resultatet.

Jeg er glad for at være kommet tilbage og arbejde sammen med Dem. Min Hustru, Datter og Son og jeg selv ønsker alle en glædelig Jul.

Alma L. Petersen.

Københavns Elfteraarsdistriktskonference

25.—28. Oktober 1946.

Konferencen indledes med Koncert, hvor Koret med Br. Jørgen Hyllested som Dirigent og Br. Niels Henriksen som Organist ydede en god Præstation.

Den 27. Oktober 1946.

Kl. 9 begyndte Præstedomsmødet under Ledelse af Distriktspræsident Enoch Andersen. Denne takkede for det Arbejde, der var udført i det sidste halve Aar, og opmuntrede til stadigt fortsat Arbejde. Grensforstander Rich. Gregersen aflagde derefter Rapport over Grenens Arbejde. Grensforstanderne Gustaf Karlsson, Helsingborg, og Arvid Westlund, Malmø, fik Anledning til at bære deres Vidnesbyrd. Missionær, St. Mary Petersen bar sit Vidnesbyrd og udtalte, at Bonnen var en af de største Ting i en Families Liv, man burde altid holde Bon med sine Børn, inden de gik til Selskab og lign. og altid huske at holde Familie-Bønner, da dette var den eneste Maade, hvorpaa man kan holde Kontakten med vor himmelske Fader vedlige. Br. Kai Jørgensen, der i nær Fremtid rejser til Zion, bar sit Vidnesbyrd og opfordrede alle til at samle deres Skægtsregistre. Missionspræsidenten talte til Slut og opmuntrede os alle til at leve vor Religion og til at udføre vore Pligter for Herrens Sag. Til Stede 56.

Kl. 10. Møde under Ledelse af Sondagsskolen og Den kvindelige Hjælpeforening. Et godt Program blev udført af Bornene i Sondagsskolen, og det glædede alle Forældre at se, at deres Børn lærer at blive frimodige ved at komme i Sondagsskolen. Den kvindelige Hjælpeforening udførte ogsaa et udmærket Program med bl. a. en genfortalt Historie af St. Anna Kragh og en Tale af St. Sylva Pedersen (kaldet til at gaa paa Mission). Endvidere kan bemærkes, at den kvindelige Hjælpeforenings Kor, der udelukkende bestaar af ældre Søstre, ca. 10, med St. Valborg Johansen som Dirigent, fik megen Ros for de 2 Sange, som de sang. Sondagsskolen overværedes af 185.

Mellem Moderne fra Kl. 12 til 14 havde Den kvindelige Hjælpeforening for de Søkende, der ikke kunde naa at komme hjem, arrangeret det saaledes, at man for en billig Penge kunde faa den fysiske Føde.

Kl. 14. Afholdtes Vidnesbyrd og Funktionærmøde, hvor alle de tilrejsende Søkende, der ikke før paa Dagen havde haft Lejlighed til at udtale sig, fik Lejlighed til at bære deres Vidnesbyrd. Mødet sluttedes med Bemærkninger fra Missionspræsidenten. Kirkens Generalautoriteter blev foreslaaet og opretholdt af de tilstedeværende. Mødet, der i Sandhed havde været en aandelig Fest, overværedes af 98.

Kl. 19. Gudstjeneste. Distriktspræsident Enoch Andersen aflagde Rapport om Tilstanden i Distriktet. Mødet vekslede derefter hele Tiden mellem Tale, Sange af Koret, Musiknumre o. s. v. Følgende talte: Grensforstander Arvid Westlund, Malmø, der talte om Evangeliets Gengivelse, Ældste Orson B. West, der talte over Emnet »Kirkens Guddommelighed«, Missionær Chris. A. Pedersen, der talte om Lydighed til Evangeliet, Ældste Jørgen W. Schmidt, der talte om Vidnesbyrdet, Ældste Julius Andersen, der paamindede os at leve vor Religion, og sidst Missionspræsident Alma L. Petersen, der talte manende til os og opfordrede

os til at forkynde Evangeliet for vore Medmennesker. Til Stede 204.

Den 28. Oktober 1946.

Konferencen sluttede med, at Den kvindelige Hjelpeforening afholdt en Bazar, der gav et fint Overskud til det gode Formaal (ca. 700 Kr.). Til Stede 150.

Alfr. Hansen, Grensssekretær.

Præsidenterne Ezra Taft Benson's og Alma Sonne's Besøg i København den 21. November 1946

Modet begyndte Kl. 19,30, og da Præs. Benson og Præs. Sonne traadte ind i Salen, rejste alle sig fra deres Pladser.

Missionspræsidenten, der ledede Modet, bød Velkommen til den store Forsamling og Præs. Benson og Præs. Sonne.

Præs. Sonne, der var Aftenens første Taler, begyndte paa Dansk, de 10 første Ord, idet Præs. Sonne's Forældre var Danske, de stammer fra Bornholm. Præs. Sonne kan i Parantes bemærket godt forstaa Dansk. Fortalte, hvorledes hans Forældre havde modtaget Evangeliet, og hvorledes de var rejst over de amerikanske Prærier til Salt Lake City. Bar derefter sit Vidnesbyrd om Mormons Bog's Guddommelighed og fortalte forskellige Tildragelser, hvor de, der havde undersøgt og læst Mormons Bog, omgaaende sluttede sig til Kirken. (St. Eva Gregersen var Tolc).

Alle Missionærerne i Danmark (51), der var kommet til København i Anledning af vore ledende Brodres Besøg, sang derefter »Hav Tak for Profeten du sendte« med Missionær Frank Sandberg (Aalborg) som Dirigent.

Præs. Benson talte derefter med Ældste Orson B. West som Tolc. Begyndte med at fortælle om sit første Besøg her i København og Danmark i det hele taget og om det Indtryk, han havde faaet af Søskenes Kærlighed til Evangeliet. Da det i denne Omgang var sidste Gang, Præs. Benson var i København, opfordrede han os til at staa trofast og paamindede os om at være ydmyge samt gav os nogle gode Raad. Vi burde altid fremelske Sandheden og altid være paa Vagt overfor den Onde, idet det altid vilde være en stor Triumf for ham, at kunne faa een eller flere af de Mennesker, der var tilsluttet Jesu Kristi Kirke, til at yngle.

Grensforstander Rich. Gregersen takkede derefter Præs. Benson for alle de Besøg, han havde aflagt i København, og ønskede ham god Rejse hjem.

Alfr. Hansen, Grensforstander.

SØNDAGSSKOLEN

Januar 1947.

NADVERVERS

Ydmygt med Ærbødighed
 bøj dit Hoved stille ned.
 Du forløste, tænk paa mig,
 tænk, hvad jeg har lidt for dig.

KORLEKTIER.

1. *Søndag*: (Luk. 9:35.) »Og en Røst kom fra Skyen, som sagde: Denne er min Son, den Elskelige, hører ham.«
2. *Søndag*: (Johs. 16:28.) »Jeg udgik fra Faderen og kom til Verden; jeg forlader Verden igen og gaar til Faderen.«
3. *Søndag*: (1. Johs. 1:6—8.) »Dersom vi sige, at vi have Samfund med ham og vandre i Mørket, da lyve vi og følge ikke Sandheden. Men dersom vi vandre i Lyset, ligesom han er i Lyset, have vi Samfund med hverandre, og Jesu Kristi hans Søns Blod renser os fra al Synd. Dersom vi sige, vi have ikke Synd, bedrage vi os selv, og Sandheden er ikke i os.«
4. *Søndag*: (Johs. 14:12.) »Sandelig, sandelig siger jeg eder: Hvo, som tror paa mig, de Gerninger, som jeg gør, skal han og gøre, og han skal gøre større end disse; thi jeg gaar til min Fader.«

Jul, med dit Budskab fra Himlen
 Toner, fra Englenes Kor,
 lad det lyde blandt Menneskevrimlen:
 Guds Fred er kommet til Jord!

INDHOLD

	Side
Hlisen til de Hellige og Venner i Danmark	202
Farvel! Gud velsigne eder	203
Tidernes Tegn	9
Hvad Julen betyder	209
Vor fulde Pligt	211
Joseph Smith	212
Københavns Efteraarsdistriktskonference	214
Præsidenterne Ezra Taft Bensons og Alma Sonnes Besøg i København	215
Søndagsskolen	216

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af
 Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Ausvarshavende Redaktor: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
 Klostertrykkeriet, København.